

Datum van inontvangstneming : 23/05/2022

Zaak C-529/21**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

25 augustus 2021

Verwijzende rechter:

Rayonen sad – Kula (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 augustus 2021

Verzoekende partij:

OP

Verwerende partij:Glavna direktsia „Pozharna bezопасnost i zashtita na naselenieto”
kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

**VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING KRACHTENS
ARTIKEL 267 VWEU****1. VERWIJZENDE RECHTER****Rayonen sad Kula** (rechter in eerste aanleg Kula, Bulgarije) [omissis]**2. PARTIJEN IN HET HOOFDGEDING EN HUN
VERTEGENWOORDIGERS**

Partijen in de burgerlijke zaak [omissis]

[Verzoeker:] OP, vertegenwoordigd door mr. V. Mladenov, [omissis]
ingeschreven bij de balie van Pernik [omissis]**Verweerster:** Glavna direktsia „Pozharna bezопасnost i zashtita na
naselenieto” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti [(algemene directie
„Brandweer en civiele bescherming” van het ministerie van Binnenlandse Zaken
(hierna: „algemene directie”)] [omissis]**3. VOORWERP VAN HET HOOFDGEDING EN RELEVANTE FEITEN**

3.1 VOORWERP

1. Verzoeker heeft bij de Rayonen sad Kula (rechter in eerste aanleg Kula, Bulgarije) beroep ingesteld tegen verweerster, de algemene directie.

Verzoeker voert aan dat hij is aangesteld op grond van de Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken; hierna: „ZMVR”) en dat hij ambtenaar is bij de arrondissementele dienst van de directie in de stad Kula en de functie van „adjunct-inspecteur” bekleedt. Hij heeft gewerkt in ploegendiensten van 24 uur. In de periode van 31 januari 2018 tot 31 december 2020 heeft hij meer dan 40 uur per week gewerkt en in totaal 250 overuren gemaakt. Hij betoogt dat het feit dat de bijzondere wet – de ZMVR – en de tijdens de litigieuze periode toepasselijke regelingen geen voorschrift bevatten dat betrekking heeft op de omzetting van nachtarbeid in dagwerk, met zich meebrengt dat de bepalingen van de algemene arbeidswetgeving – te weten het besluit over de structuur en de organisatie van de lonen (Naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata; hierna: „NSORZ”) – naar analogie moeten worden toegepast. Op grond van de bijzondere wetgeving, namelijk artikel 31, lid 2, van (het ingetrokken) besluit nr. 8121z-407 van het ministerie van Binnenlandse Zaken van 11 augustus 2014, wordt bij de berekening van de totale arbeidstijd het totale aantal uren dat in de referentieperiode tussen 22.00 uur en 6.00 uur is gewerkt, vermenigvuldigd met 0,143 en wordt het resultaat opgeteld bij het totale aantal in die periode gewerkte uren. Na de intrekking van dat besluit zijn besluit nr. 8121z-592 van het ministerie van Binnenlandse Zaken van 25 mei 2015 en besluit nr. 8121z-776 van het ministerie van Binnenlandse Zaken van 29 juli 2016 vastgesteld, maar deze besluiten bevatten geen regel zoals die van artikel 31, lid 2, van voormeld besluit van 2014, waarbij de verrichte nachtarbeid wordt omgezet door middel van een coëfficiënt van 0,143. Dit vormt een leemte in de bijzondere regeling, [maar] is tevens de reden waarom de algemene regeling moet worden toegepast. In de algemene arbeidswetgeving is in artikel 9, lid 2, NSORZ bepaald dat bij de berekening van de totale arbeidstijd, de nachtarbeid in dagwerk wordt omgezet door middel van een coëfficiënt die overeenkomt met de verhouding tussen de normale duur van het dagwerk en die van de nachtarbeid, zoals vastgesteld voor de berekening van de dagelijkse arbeidstijd.

Voorts wijst verzoeker erop dat de Bulgaarse grondwet het recht op arbeid verheft tot een fundamentele verworvenheid van de verzorgingsstaat en dat alle werknemers gelijk moeten worden behandeld.

Hij merkt op dat de algemene directie overeenkomstig artikel 9, lid 2, NSORZ de coëfficiënt van 1,143 had moeten toepassen voor de omzetting in dagwerk. Hij is van mening dat de daadwerkelijk door hem verrichte arbeid moet worden aangemerkt als overuren, omdat bij de berekening van de nachtarbeid door middel van de hiervoor genoemde coëfficiënt de duur van de werkdag wordt overschreden. Hij stelt dat hij een [aanvullende] vergoeding van 0,25 BGN per uur heeft ontvangen voor de nachtarbeid, maar geen enkele vergoeding voor de

gemaakte overuren. Over de overuren wordt een toeslag betaald van 50 % van het maandsalaris. Het salaris bedraagt 1 000 BGN.

2. De algemene directie erkent de feiten wat betreft de door verzoeker beklede functie en de door hem verrichte nachtarbeid. Zij bestrijdt het beroep op grond dat er geen juridische basis bestaat voor de omzetting van nachtarbeid in dagwerk. Volgens de door haar aangevoerde juridische argumenten bevat de ZMVR geen lacune met betrekking tot de nachtelijke arbeidstijd en de vergoeding van nachtarbeid. Zij betoogt dat de wet bepaalt dat de arbeidstijd in ploegendienst van ambtenaren die zijn benoemd op grond van de ZMVR, wordt berekend over een periode van drie maanden. In artikel 187, lid 3, ZMVR heeft de wetgever bepaald dat de normale duur van de nachtarbeid voor de ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken 8 uur bedraagt. De verhouding tussen de normale duur van de nachtarbeid en die van het dagwerk is 8/8, dat wil zeggen een coëfficiënt van 1, en niet 7/8, oftewel een coëfficiënt van 0,143, zoals de algemene regeling bepaalt die is neergelegd in het wetboek van arbeid. Nachtarbeid wordt niet in dagwerk omgezet, maar geeft recht op betaling [van een toeslag] van 0,25 BGN per uur, overeenkomstig besluit nr. 8121z-791 van 28 oktober 2014 van het ministerie van Binnenlandse Zaken, dat is vastgesteld op de grondslag van artikel 179, lid 1, ZMVR. Bovendien staat uitdrukkelijk in artikel 187, [lid 6], ZMVR te lezen wat de vergoedingen zijn voor overwerk, en wordt in lid 5 uitdrukkelijk vermeld dat overwerk de arbeid is die wordt verricht buiten de overeengekomen arbeidstijd. De wet bepaalt duidelijk dat overuren worden vergoed overeenkomstig de bepalingen van de wet, en nachtarbeid wordt vergoed overeenkomstig het besluit van de minister van Binnenlandse Zaken. De algemene directie wijst erop dat overwerk het werk is dat buiten de arbeidstijd wordt verricht. Nachtarbeid is geen overwerk wanneer hij wordt verricht binnen de overeengekomen arbeidstijd. Aangezien de duur van nachtarbeid 8 uur bedraagt, wordt hij niet in dagwerk omgezet door vermenigvuldiging met een coëfficiënt, maar geeft hij recht op een toeslag voor nachtarbeid. Volgens voornoemd besluit duurt nachtarbeid van 22.00 uur tot 6.00 uur en mag hij niet meer bedragen dan 8 uur per tijdvak van 24 uur.

De algemene directie wijst er tevens op dat zelfs wanneer de algemene wettelijke regeling – het wetboek van arbeid en de regelingen ter uitvoering daarvan – wordt toegepast om de vergoeding van nachtarbeid te bepalen, nachtarbeid geen overwerk vormt. Nachtarbeid wordt in dagwerk omgezet om de vergoeding ervan te berekenen, maar niet uitbetaald als overwerk.

3.2 FEITEN VAN HET GEDING

Verzoeker is in 1997 in dienst getreden bij de algemene directie. Sinds 31 oktober 2014 bekleedt hij de functie van „bestuurder van een speciaal voertuig niveau 1” bij de regionale dienst van de algemene directie in Kula. Zijn basisvergoeding bedraagt 673,00 BGN. In maart 2018 bedroeg het basisloon 809,00 BGN.

Bij besluit nr. 8121z-791 van 28 oktober 2014, dat is vastgesteld op de grondslag van artikel 179, lid 2, ZMVR, gelezen in samenhang met artikel 1 ervan, heeft de minister van Binnenlandse Zaken bepaald dat aan ambtenaren in overheidsdienst een toeslag voor nachtarbeid wordt betaald van 0,25 BGN voor elk uur of gedeelte van een uur waarin nachtarbeid wordt verricht tussen 22.00 uur en 6.00 uur.

Tijdens de litigieuze periode van 31 oktober 2018 tot 31 december 2020 heeft verzoeker volgens het dienstrooster telkens gedurende 24 uur beschikbaarheidsdienst verricht en werden deze perioden per tijdvak van drie maanden bij elkaar opgeteld. In totaal heeft verzoeker gedurende die periode ongeveer 1 000 uur nachtarbeid verricht tussen 22.00 uur en 6.00 uur, op grond waarvan hij recht heeft op een toeslag van 0,25 BGN per uur.

4. TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

4.1 BULGAARS RECHT

BULGAARSE GRONDWET

Artikel 16 – Arbeid wordt gewaarborgd en beschermd door de wet. Artikel 48, lid 5 – Werknemers hebben recht op hygiënische en veilige arbeidsomstandigheden, op een minimumsalaris dat in verhouding staat tot de verrichte arbeid, alsmede op pauzes en vakanties, volgens de bij wet vastgelegde voorwaarden en voorschriften. Artikel 11[6], lid 1 – Ambtenaren handelen in overeenstemming met de wil en de belangen van de natie. In de uitoefening van hun ambt zijn zij gehouden om zich uitsluitend te laten leiden door de wet en blijk te geven van politieke neutraliteit.

WET BETREFFENDE HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN (ZMVR)

Artikel 142, lid 1: De werknemers van het ministerie van Binnenlandse Zaken zijn:

1. politieagenten en personeel van de brandweer en de civiele bescherming;
2. ambtenaren;
3. arbeidscontractanten.

Lid 4: De rechtspositie van de in lid 1, punt 2, bedoelde ambtenaren wordt geregeld door de ambtenarenwet (zakon za darzhavnia sluzhitel).

Lid 5: De rechtspositie van de arbeidscontractanten wordt geregeld door de voorschriften en voorwaarden van het wetboek van arbeid (kodeks na truda) alsook door de onderhavige wet.

Tekst van artikel 187 op 31 januari 2018, het begin van de litigieuze periode:

Artikel 187, lid 1: De normale arbeidstijd voor de ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse zaken bedraagt 8 uur per dag en 40 uur per week bij een vijfdaagse werkweek.

Lid 3: De arbeidstijd van ambtenaren wordt per dag in werkdagen berekend, terwijl die van werknemers in ploegendiensten van 8, 12 of 24 uur wordt berekend over een periode van drie maanden. [...] In geval van ploegendiensten is nachtarbeid toegestaan tussen 22.00 uur en 6.00 uur, mits de gemiddelde arbeidstijd niet meer bedraagt dan 8 uur per tijdvak van 24 uur.

Lid 9: De voorschriften die betrekking hebben op de organisatie en verdeling van de arbeidstijd alsook de afrekening daarvan, de vergoeding van de door ambtenaren buiten de normale werktijden verrichte arbeid, de regeling van de beschikbaarheidsdienst, de rusttijden en de vakantiedagen, worden vastgesteld bij besluit (naredba) van de minister van Binnenlandse Zaken.

Tekst van artikel 187 na de wijziging [omissis] van 5 mei 2020:

Artikel 187, lid 1 [omissis]: De normale arbeidstijd voor de ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse zaken bedraagt 8 uur per dag en 40 uur per week bij een vijfdaagse werkweek. De normale duur van nachtarbeid bedraagt 8 uur per tijdvak van 24 uur. Nachtarbeid is de arbeid die wordt verricht tussen 22.00 uur en 6.00 uur.

Lid 2 [omissis]: Een kortere arbeidstijd wordt vastgesteld voor ambtenaren in overheidsdienst die hun functie uitoefenen in specifieke omstandigheden waarin zij zijn blootgesteld aan risico's voor leven en gezondheid.

Lid 3 [omissis]: De arbeidstijd van ambtenaren in overheidsdienst wordt per dag in werkdagen berekend, terwijl die van werknemers in ploegendiensten van 8, 12 of 24 uur wordt berekend over een periode van drie maanden. Ploegendiensten van 24 uur vormen een uitzondering.

Artikel 188, lid 2: De ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken die arbeid verrichten tussen 22.00 uur en 06.00 uur genieten bijzondere bescherming krachtens het wetboek van arbeid (kodeks na truda).

Artikel 189, lid 1: De ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken hebben recht op de volgende soorten vakantie:

1. een gewone jaarlijkse vakantie met behoud van loon van 30 werkdagen;
2. een extra betaalde jaarlijkse vakantie met behoud van loon van één dag per dienstjaar, daaronder begrepen de proeftijd, met een maximum van 10 werkdagen.

Artikel 234, lid 1: Bij beëindiging van de arbeidsverhouding hebben ambtenaren recht op een vergoeding ten belope van één maandsalaris per dienstjaar, met een maximum van 20 maandsalarissen.

BESLUITEN die overeenkomstig artikel 187, lid 9, van de wet betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken (zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti) zijn vastgesteld door de MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN en die bepalingen bevatten met betrekking tot de organisatie en verdeling van de arbeidstijd alsook de afrekening daarvan, de vergoeding van de door ambtenaren buiten de normale werktijden verrichte arbeid, de regeling van de beschikbaarheidsdienst, de rusttijden en de vakantiedagen:

BESLUIT nr. 8121[z]-776 van 29 juli 2016 (hierna: „besluit van 2016”) [omissis]

Artikel 3, lid 3, van dit besluit bepaalt: De ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken kunnen worden verplicht om ook ‘s nachts te werken, van 22.00 uur tot 6.00 uur, mits het aantal gewerkte uren niet meer bedraagt dan 8 uur per tijdvak van 24 uur.

Het besluit is ingetrokken per 14 januari 2020 [omissis]

BESLUIT nr. 8121[z]-36 van 7 januari 2020 (hierna: „besluit van januari 2020”) [omissis]

Artikel 3, lid 2, van dit besluit bepaalt: De ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken kunnen worden verplicht om ook ‘s nachts te werken, van 22.00 uur tot 6.00 uur, mits het aantal gewerkte uren niet meer bedraagt dan 8 uur per tijdvak van 24 uur.

Het besluit is ingetrokken per 14 januari 2020 [omissis]

BESLUIT nr. 8121[z] van 21 januari 2020 (hierna: „besluit van oktober 2020”) [omissis]

Artikel 3, lid 2, van dit besluit bepaalt: De ambtenaren van het ministerie van Binnenlandse Zaken kunnen worden verplicht om ook ‘s nachts te werken, van 22.00 uur tot 6.00 uur, mits het aantal gewerkte uren niet meer bedraagt dan 8 uur per tijdvak van 24 uur.

Het besluit is ingetrokken per 15 december 2020 [omissis]

WETBOEK VAN ARBEID (KODEKS NA TRUDA) [omissis]

Artikel 140, lid 1: De normale duur van de wekelijkse nachtarbeid in een vijfdaagse werkweek bedraagt niet meer dan 35 uur. De normale duur van de nachtarbeid in een vijfdaagse werkweek bedraagt niet meer dan 7 uur.

Lid 2: Nachtarbeid is de arbeid die wordt verricht tussen 22.00 uur en 6.00 uur, en voor werknemers jonger dan 16 jaar van 20.00 uur tot 6.00 uur.

Artikel 143, lid 1 (gewijzigd bij DV nr. 100 van 1992, nr. 25 van 2001): Als overwerk wordt aangemerkt de arbeid die de werknemer verricht buiten de voor

hem vastgestelde arbeidstijd, terwijl zijn werkgever of leidinggevende daarvan op de hoogte is en zich daartegen niet verzet.

Artikel 155, lid 4 (gewijzigd bij DV nr. 25 van 2001, voorheen lid 2, nr. 52 van 2004):

De jaarlijkse basisvakantie met behoud van loon bedraagt ten minste 20 werkdagen.

Artikel 222, lid 3 (gewijzigd, nr. 2 van 1996, nr. 25 van 2001, nr. 107 van 2020): Bij de beëindiging van de arbeidsverhouding nadat de werknemer recht op pensioen heeft gekregen wegens anciënniteit en leeftijd, ongeacht de reden van de beëindiging, heeft hij recht op een door de werkgever betaalde vergoeding ten belope van twee bruto maandsalarissen, en indien hij tijdens de afgelopen 20 jaar 10 jaar heeft gewerkt voor dezelfde werkgever of dezelfde groep ondernemingen, op een vergoeding ten belope van 6 bruto maandsalarissen. De in dit lid bedoelde vergoeding kan slechts één keer worden uitbetaald.

WETBOEK VAN SOCIALE ZEKERHEID (KODEKS ZA SOTSIALNOTO OSIGURYAVANE) [omissis]

Artikel 68, [omissis] lid 1: Het recht op pensioen wegens anciënniteit en leeftijd wordt verkregen op de leeftijd van 60 jaar en 10 maanden voor vrouwen en 63 jaar en 10 maanden voor mannen, na een arbeidsperiode van 35 jaar en twee maanden voor vrouwen en 38 jaar en twee maanden voor mannen. Vanaf 31 december 2016 wordt de leeftijd als volgt verhoogd, te rekenen vanaf de eerste dag van elk kalenderjaar:

1. tot en met 31 december 2029 wordt de leeftijd voor vrouwen verhoogd met twee maanden per kalenderjaar en vanaf 1 januari 2030 met drie maanden per kalenderjaar, totdat de leeftijd 65 jaar bedraagt;
2. tot en met 31 december 2017 wordt de leeftijd voor mannen verhoogd met twee maanden en vanaf 1 januari 2018 met één maand per kalenderjaar, totdat de leeftijd 65 jaar bedraagt.

Lid 2: Vanaf 31 december 2016 wordt het aantal arbeidsjaren in de zin van lid 1 verhoogd met twee maanden vanaf de eerste dag van elk kalenderjaar, totdat het aantal arbeidsjaren 37 jaar voor vrouwen en 40 jaar voor mannen bedraagt.

Artikel 69, lid 6 [omissis]: De werknemers van de algemene directie brandweer en civiele bescherming van het ministerie van Binnenlandse Zaken die bepaalde werkzaamheden als bedoeld in artikel 17, lid 2, punt 6, ZMVR, verrichten, zijn pensioengerechtigd bij het bereiken van de leeftijd van 52 jaar en 10 maanden, na in totaal 27 jaar werkzaam te zijn geweest, waarvan twee derde daadwerkelijk binnen de civiele bescherming.

Lid 9 [omissis]: Vanaf 31 december 2016 wordt de leeftijd van de in de leden 1 tot en met 7 bedoelde personen verhoogd met twee maanden vanaf de eerste dag van elk volgend kalenderjaar, totdat de leeftijd 55 jaar bedraagt voor de in de leden 1, 2, 3, 5, 5a en 6 bedoelde personen en 45 jaar voor de in de leden 4 en 7 bedoelde personen.

BESLUIT OVER DE STRUCTUUR EN DE ORGANISATIE VAN DE LONEN (NSORZ) [omissis]

Artikel 8 [omissis]: Voor elk uur of gedeelte van een uur waarin nachtarbeid wordt verricht tussen 22.00 uur en 6.00 uur, krijgen de werknemers een toeslag voor nachtarbeid die gelijk is aan ten minste 15 % van het Bulgaarse minimumloon, met een minimum van 1 BGN.

Artikel 9, lid 2: Bij de berekening van de totale arbeidstijd wordt nachtarbeid in dagwerk omgezet door een coëfficiënt toe te passen die overeenkomt met de verhouding tussen de normale duur van het dagwerk en die van de nachtarbeid, zoals vastgesteld voor de betreffende functie.

4.2 UNIERECHT

Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd

Volgens artikel 1, lid 3, is deze richtlijn van toepassing op alle particuliere of openbare sectoren in de zin van artikel 2 van richtlijn 89/391/EEG.

Artikel 12 Bescherming op het gebied van veiligheid en gezondheid

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat:

- a) nachtarbeiders en werknemers in ploegdienst ten aanzien van hun veiligheid en gezondheid een mate van bescherming genieten die op de aard van hun werk is afgestemd;
- b) de passende beschermings- en preventiediensten of -voorzieningen voor de veiligheid en de gezondheid van nachtarbeiders en werknemers in ploegdienst gelijkwaardig zijn aan die welke voor andere werknemers gelden, en steeds ter beschikking staan.

Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk

Artikel 2, lid 2: Deze richtlijn geldt niet wanneer bijzondere aspecten die inherent zijn aan bepaalde activiteiten in overheidsdienst, bijvoorbeeld bij de strijdkrachten of de politie, of aan bepaalde activiteiten in het kader van de bevolkingsbescherming, de toepassing ervan in de weg staan.

5. MOTIVERING VAN HET VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Het Bulgaarse arbeidsrecht bevat algemene en bijzondere bepalingen. De algemene bepalingen staan in het wetboek van arbeid en de bijzondere bepalingen zijn opgenomen in bijzondere wetten die betrekking hebben op specifieke categorieën van werknemers, zoals de ZMVR, de ambtenarenwet enzovoort.

Het uitgangspunt van de algemene wettelijke regeling is dat nachtarbeid de arbeid is die tussen 22.00 uur en 6.00 uur wordt verricht, en dat deze arbeid niet meer mag bedragen dan 7 uur per 24 uur. Wanneer 8 uur wordt gewerkt, wordt het salaris berekend volgens een coëfficiënt die overeenkomt met de verhouding tussen de normale duur van het dagwerk en die van de nachtarbeid. Tevens is bepaald dat **overwerk** arbeid is die wordt verricht **buiten** de overeengekomen arbeidstijd, alsmede dat daarover een toeslag wordt betaald.

In de bijzondere wettelijke regelingen, met name de ZMVR, is bepaald dat nachtarbeid arbeid is die tussen 22.00 uur en 6.00 uur wordt verricht en dat de normale duur van nachtarbeid 8 uur bedraagt per 24 uur. Deze wet staat ploegendiensten van 24 uur toe, waarvan 8 uur nachtarbeid. De door werknemers verrichte nachtarbeid geeft recht op een vergoeding van 0,25 BGN per uur. In de bijzondere wet is – net zoals in de algemene arbeidswetgeving – bepaald dat **overwerk** arbeid is die wordt verricht **buiten** de overeengekomen arbeidstijd. De gevallen die niet worden geregeld door een bijzondere wet, worden geregeld door de algemene wettelijke regeling.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de meest gunstige regeling moet worden toegepast, te weten de berekening van de nachtarbeid volgens de algemene wettelijke regeling, omdat het aan een vergissing van de wetgever te wijten is dat een dergelijke regeling niet is opgenomen in de bijzondere wetgeving, ook al heeft de wetgever de minister van Binnenlandse Zaken belast met de vaststelling van regels inzake de betaling van nachtarbeid.

Voorts betoogt verzoeker dat het gedeelte van de verrichte nachtarbeid die langer duurt dan 7 uur, dat wil zeggen één uur nachtarbeid, moet worden beschouwd als overwerk. Hij is van mening dat de in de bijzondere wet geregelde berekening van de vergoeding voor nachtarbeid discriminerend is ten opzichte van werknemers die werk verrichten dat onder de algemene wettelijke regeling valt.

Bij de Bulgaarse rechterlijke instanties zijn veel zaken aanhangig gemaakt waarin brandweerlieden een vergoeding voor nachtarbeid vorderen overeenkomstig de algemene wettelijke regeling. In sommige zaken zijn de vorderingen toegewezen en in andere niet. Dit heeft geleid tot een uitleggingsprocedure bij de Varhoven kasatsionen sad (hoogste rechterlijke instantie, Bulgarije).

In artikel 2, lid 2, van richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk is

bepaald dat deze richtlijn niet geldt wanneer bijzondere aspecten die inherent zijn aan bepaalde activiteiten in overheidsdienst, bijvoorbeeld bij de strijdkrachten of de politie, of aan bepaalde activiteiten in het kader van de bevolkingsbescherming – zoals de brandweer – de toepassing ervan in de weg staan, wat naar alle waarschijnlijkheid is ingegeven door het belang van die activiteiten voor het functioneren van de staat.

De vraag rijst of het toelaatbaar is [omissis] dat werknemers van wie het werk wordt geregeld door een bijzondere wet en meer rechten genieten dan werknemers van wie het werk wordt geregeld door de algemene wettelijke regeling, minder gunstige voorwaarden genieten ten aanzien van andere rechten, zoals de verplichting om 8 uur nachtarbeid te verrichten, en of zij minder bescherming genieten. Hierboven is uiteengezet welke extra rechten aan brandweerlieden zijn toegekend, namelijk een eerdere pensioendatum, een hogere vergoeding bij beëindiging van de arbeidsverhouding, meer vakantiedagen.

6. PREJUDICIËLE VRAGEN

1. Is richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van toepassing wanneer bijzondere aspecten die inherent zijn aan bepaalde activiteiten in overheidsdienst, bijvoorbeeld bij de strijdkrachten of de politie, of aan bepaalde activiteiten in het kader van de bevolkingsbescherming, de toepassing ervan in de weg staan, gelet op het feit dat

artikel 1, lid 3, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad bepaalt dat deze richtlijn van toepassing is op alle particuliere of openbare sectoren in de zin van artikel 2 van richtlijn 89/391/EEG, en

artikel 2, lid 2, van richtlijn 89/391/EEG bepaalt dat deze richtlijn niet geldt wanneer bijzondere aspecten die inherent zijn aan bepaalde activiteiten in overheidsdienst, bijvoorbeeld bij de strijdkrachten of de politie, of aan bepaalde activiteiten in het kader van de bevolkingsbescherming, de toepassing ervan in de weg staan?

2. Moet bij de beoordeling of de passende beschermingsvoorzieningen in de zin van artikel 12, onder b), van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad ten behoeve van een categorie van werknemers die nachtarbeid verrichten gedurende niet meer dan 7 uur per tijdvak van 24 uur, gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor een andere categorie van werknemers, die nachtarbeid verrichten gedurende niet meer dan 8 uur maar voordelen genieten zoals meer vakantiedagen, een eerdere pensioendatum, een hogere vergoeding bij pensionering en een hogere extra vergoeding wegens anciënniteit, rekening worden gehouden met de voordelen die de werknemers van de tweede categorie genieten?

7. NOODZAAK VAN EEN SPECIALE BEHANDELING

In casu is de verwijzende rechter van oordeel dat aan de in artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof vastgestelde voorwaarde voor de toepassing van de prejudiciële spoedprocedure is voldaan. Dit is het geval omdat het geding betrekking heeft op de betaling van loon en omdat in Bulgarije een groot aantal vorderingen is ingesteld, waarvan 16 alleen al bij de Rayonen sad Kula.

Een vergelijkbare zaak – C-262/20 – is thans aanhangig bij het Hof, zodat beide zaken kunnen worden gevoegd.

10 augustus 2021

[omissis]

[omissis]